

PASTOREJANT

(Tradicionau orau)

Pastorejant lo long d'acera aigueta,
Jo èi rencontrat
Ua graciosa beutat
Qui s'esbatè cantant ua cançoneta.
Ò quins vèrs doç,
Quins èrs melodiós!

Jo que'u digoi: «Pastoreta gaujosa,
Lo còr, l'esprit,
Ton cant m'a tot rabit.
Vòs que dab tu, sus la verda pelosa,
Dab mon claron,
Haciam drin d'allesion?»

Era e'm respón: «Pastor ça-vi de tira,
Empressem-nos,
Junhem nostas cançons!
Dab ton claron, ça-i acordar la lira
Dens un concèrt
Au bèth hons deu desèrt.»

Los doç accents de la nosta armonia
Qu'estèn cantats
E mèma repetats.
Qu'avem jurat, lo còr plen d'alegria,
En'ceth bosquet
De tornar-i sovendet.